

5/2

Előterjesztés

**Budapest Józsefvárosi Önkormányzat
Képviselő-testülete**

2011. április 21-i ülésére

Előterjesztő: Dr. Kocsis Máté
polgármester

Ellenjegyzés: Dr. Mészár Erika
a jegyzőt helyettesítő aljegyző

Tárgy: Javaslat az Erdélyi utca és a Köztársaság tér utcanév megváltoztatására

VÉLEMÉNYEZŐ FÓRUMOK

Bizottságok:	Tárgyalás:
Városgazdálkodási és Pénzügyi Bizottság	
Humánszolgáltatási Bizottság	

Döntés: nyílt / zárt ülés, a rendelet / határozat elfogadásához egyszerű /minősített szótöbbség szükséges

142/2011(04.21.)

Közzététel módja:

nem indokolt: hirdetőtáblán: honlapon:

A döntés végrehajtását végző szervezeti egység: Gazdálkodási Ügyosztály

FELJEGYZÉSEK:

ELŐTERJESZTÉST ELŐKÉSZÍTŐ SZERVEZETI EGYSÉG : GAZDÁLKODÁSI ÜGYOSZTÁLY
AZ ELŐTERJESZTÉS A VONATKOZÓ JOGSZABÁLYOKNAK MEGFELEL. _____ (SZERV. EGYSÉG VEZ.)

JOGI CSOPORT: *d.30p*

PÉNZÜGYI FEDEZET IGAZOLÁSA: *7000 forint - 1000000*

AZ ANYAG TERJEDELME: *9 oldal beadvány.*

ERKEZETT
2011. APR. 14. *17:15*

Meghívó szerinti napirendi pont :

Elfogadott napirendi pont:

Tárgy: Javaslat az Erdélyi utca és a Köztársaság tér utcanév megváltoztatására

A képviselő-testületi ülés időpontja: 2011. április 21.

Az előterjesztő: Dr. Kocsis Máté polgármester

Az előterjesztés előkészítője: dr. Iván Roland Gazdálkodási Ügyosztály vezetője

Az előterjesztés leírója: Buczó Ildikó

Melléklet: Baucr Sándor és Tisza Kálmán életrajza

Tisztelt Képviselő-testület!

Tarlós István főpolgármester úr megkereséssel fordult a Józsefvárosi Önkormányzat felé, hogy a Fővárosi Önkormányzat Közgyűlése a Budapest, VIII., kerület Erdélyi utcát **Bauer Sándor** utcává, a Köztársaság teret **Tisza Kálmán** térré kívánja elnevezni, és kérte az Önkormányzat javaslatát, véleményét.

A közterület- és városrésznevek megállapításáról, valamint azok jelöléséről szóló 9/1989. (1990.I.31.) Főv. Tan. rendelet szabályozza az utcanévek megváltoztatásának lehetőségét, e rendelet 17.§ (2) bekezdése értelmében személyről való elnevezés a Fővárosi Önkormányzat Közgyűlésének hatáskörébe tartozik, azonban köteles elnevezéssel érintett kerületi önkormányzat javaslatát kérni.

Bauer Sándor Józsefvárosban született 1952-ben. A szegedi erdészeti szakközépiskolába felvételizett, ám hiába teljesített jól, mégis egy párttitkár fiát részesítettek előnyben a felvételinél. Ekkor döbbsent rá, hogy a tehetség abban a rendszerben nem számít. Pártgarázsban dolgozó apja ipari szakiskolában íratta be, autószerelőnek adta. A család Üllői út 167. szám alatti lakásának pincéjében ifjúsági klubot szervezett, ahol merész kijelentéseket tett a diktatúráról, s ismerőseit fegyveres ellenállásra ösztönözte. Eltökélte, hogy amíg teheti, küzdeni fog a zsarnokság és az elnyomók ellen.

1969 január 20-án megírta végrendeletét, búcsúlevelet hagyott hátra ismerőseinek. Vásznot csavart a testére, hogy az a benzint magába szívja. Egy szatyrot telepakolt palackokkal, majd villamosra szállt és bement a Kálvin térre. Úgy gondolta, hogy déltájban a múzeumkert zsúfolásig tele lesz diákokkal, így sokan láthatják majd tettét. 1 óra után néhány perccel a Nemzeti Múzeum kertjében elővette a táskájába rejtett benzines palackot, lelocsolta, majd egy gyufa segítségével felgyújtotta magát. Miközben teste lángolt, két kis nemzeti színű zászlót lobogtatott. A Múzeumkertben hamarosan kétháromszáz ember gyűlt össze, az ott tartózkodók közül egy orvostanhallgató, Bihari Sándor is próbálta megmenteni az életét.

Szüleinek is hagyott egy búcsúlevelben ezt írta: *... "szeretnék élni, de most szénné égett holt testemre van szüksége a nemzetnek."*

Bauer Sándor nevét viselő utcával méltó emléket állíthatnánk a mártír halált halt fiatalembernek.

A jelenlegi Köztársaság tér 1902-től 1946-ig a Tisza Kálmán tér nevet viselte, a változtatással visszakapná egykori nevét.

Tisza Kálmán bihari birtokos nemesi családba született 1830. december 16-án, Józsefvárosban hunyt el 1902. március 23-án.

1848-ban a Batthyány-kormány vallás- és közoktatásügyi minisztériumában segédfogalmazóként dolgozott. 1861-ben képviselőházi alelnök volt az országgyűlésen. A Teleki László vezette határozati párthoz tartozott, majd amikor Teleki, aki történetesen Tisza nagybátyja is volt, öngyilkos lett, Tisza vette át rövid időre a párt irányítását. Tisza Kálmán 1875. március 2. és október 20. között a Wenckheim-kormány belügyminisztere, 1875. október 20. és 1887. február 11. között miniszterelnök-belügyminiszter, 1887. február 11. és 1890. március 13. között miniszterelnök volt. Közben rövid ideig volt pénzügyminiszter és király személye körüli miniszter is. Politikai körökben „Generális”-ként emlegették.

A fent leírtak lapján az alábbi határozati javaslatot terjesztem elő:

Határozati javaslat

A Képviselő-testület úgy dönt, hogy

1. javasolja a Fővárosi Önkormányzat Közgyűlésének, hogy a Budapest, VIII., Erdélyi utca nevét Bauer Sándor utcára változtassa.
2. javasolja Fővárosi Önkormányzat Közgyűlésének, hogy a Budapest, VIII., Köztársaság tér nevét Tisza Kálmán térre változtassa.
3. felkéri a Polgármestert, hogy a határozatban foglaltakat a Főváros Önkormányzat felé továbbítsa.

Felelős: Polgármester

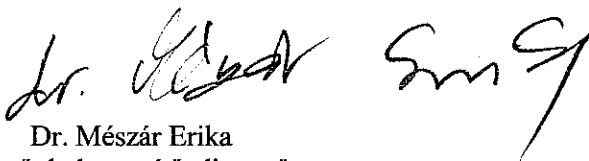
Határidő: 1., 2. pont esetében azonnal
3. pont esetében 2011. április 30.

Budapest, 2011. április 11.

Dr. Keéssis Máté
polgármester

Törvényességi szempontból ellenőrizte:

Dr. Mészár Erika
a jegyzőt helyettesítő aljegyző

2

Tisza Kálmán

A Wikipédiából, a szabad enciklopédiából

Borosjenői és szegedi **Tisza Kálmán** (Nagyvárad,^[1] 1830. december 16. – Budapest, Józsefváros, 1902. március 23.)^[2] politikus, miniszterelnök, nagybirtokos, az MTA tagja.

Tartalomjegyzék

- 1 Élete
  - 1.1 Családja és származása
  - 1.2 Pályája
  - 1.3 Kormányfőként
- 2 Jegyzetek
- 3 Forrás
- 4 Ajánlott irodalom
- 5 Külső hivatkozások

Élete

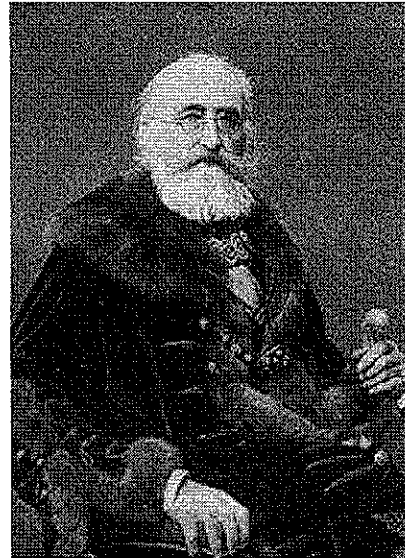
Családja és származása

Tisza Kálmán bihari birtokos nemesi családba született mint borosjenői Tisza Lajos (1798–1856) és széki gróf Teleki Júlia (1805–1863) negyedik gyermeke. A hétgyermekes családban csak fiúk születtek, azonban közülük hárman kisgyermekként elhaláloztak. Az ötödik testvér, Tisza Lajos bihari adminisztrátorként is dolgozott.

1860 körül a nyírbaktai Degenfeld-kastélyban Tisza Kálmán feleségül vette gróf Degenfeld-Schonburg Ilonát (1839–1913), akitől négy gyermeke – egy leány és három fiú – született:

- Tisza István (1861. április 22. – 1918. október 31.), felesége borosjenői Tisza Ilona, később Magyarország miniszterelnöke
- Tisza Paulina (1862. november 9. – 1940. március 24.), férje sajkókazai és radványi báró Radvánszky Béla
- ifjabb Tisza Kálmán (1867. március 17. – 1947. november 18.), felesége buzini gróf Keglevich Erzsébet, később grófi rangot kapott
- Tisza Lajos (1879. március 3. – 1942. február 20.), gyermektelenül halt meg, később grófi rangot kapott.

Tisza Kálmán

Tisza Kálmán

Magyarország miniszterelnöke

Hivatali idő

1875. október 20. – 1890. március 15.

Előd   Wenckheim Béla

Utód   Szapáry Gyula

Született   Nagyvárad
1830. december 16.

Elhunyt   Budapest
1902. március 23. (71 évesen)

Párt   Szabadelvű Párt

Pályája

1848-ban a Batthyány-kormány vallás- és közoktatásügyi minisztériumában segédfogalmazóként dolgozott. A Honvédelmi Bizottmánnal Debrecenbe költözött. A szabadságharc leverése után másfél évre külföldre emigrált. Határozottan fellépett az 1859. szeptember 1-jei pátenz protestáns autonómiát veszélyeztető intézkedései, majd a magyar törvényhozást a birodalmi tanácsnak alárendelő októberi diploma ellen is, és ezzel mint az alkotmányosság védelmezője nagy népszerűsége tett szert. 1860-ban visszautasította Bihar vármegye főispáni tisztjét, 1861-ben viszont már képviselőházi alelnök volt az országgyűlésen. A Teleki László-vezette határozati párthoz tartozott, majd amikor Teleki, aki történetesen Tisza nagybátyja is volt, öngyilkos lett, Tisza vette át rövid időre a párt irányítását. 1865-től tíz évig ő és Ghyczy Kálmán voltak a „balközép” vezérei. Ellenezte a deáki kiegyezést, 1868. április 2-án pártjával kiadták az úgynevezett *bihari programot*, amely állást foglalt a közös minisztériumokkal és delegációkkal szemben. Célként az önálló magyar hadsereget, pénzügyi és kereskedelmi rendszert jelölték meg. A párt szavazóit a 48-asoktól szerezte, így jelentősége megnőtt.

1875. március 1-jén elfogadták a status quót, az adott közjogi berendezkedést, és a meggyengült kormányerőkkel egyesülve létrejött a Szabadelvű Párt, amely három évtizedig tudott hatalmon maradni megszakítás nélkül. Az új hatalomkoncentráció bázisa az arisztokrácia és a középnemesi nagy- és középbirtokosok, valamint a nagytőkések voltak. Tisza maga 1875. március 2. és október 20. között a Wenckheim-kormány belügyminisztere, 1875. október 20. és 1887. február 11. között miniszterelnök-belügyminiszter, 1887. február 11. és 1890. március 13. között miniszterelnök volt. Közben rövid ideig volt pénzügyminiszter és király személye körüli miniszter is.

Kormányfőként

Kormányzása idején pártja nagyon megerősödött, parlamenti hegemoniára tett szert. Ebben nagy szerepe volt Tisza ügyes politikai manővereinek, a párt frakciói közötti kompromisszumok taktikus kimunkálásának, személyi tekintélyének, és az úgynevezett mamelukoknak (a Tisza személyétől függő képviselők nagy tömege). Az 1867-es kiegyezéshez mindvégig tartotta magát, az ő idejére esik az új dualista államrendezkedés megerősödése. 1878-ban már kedvezőtlenebb feltételekkel újította meg a gazdasági kiegyezést Ausztriával. Támogatta id. Andrassy Gyula külügyminisztert Bosznia bekebelezésében és a hármasszövetség létrehozásában.

Tisza Kálmán Borsos József felvételén (1865 körül)

A feudális maradványok felszámolása és a modern polgári államszervezet és -működés kialakítása is politikai prioritás lett, ugyanakkor kiállt a hatalom megvédése mellett a szerveződő tömegmozgalmaktól. Új törvényt alkottak a törvényhatóságok és községek jogállásáról, megszervezték az állami számvevőszéket és az adóadminisztráció korszerűbb formáját, felállították a csendőrséget és Budapesten az államrendőrséget. Jelentős volt a büntető törvénykönyv (Csemegi-kódex) és a Trefort Ágoston-féle iskolatörvények megalkotása is. Ekkor jöttek létre a kapitalizmus intézményes és jogi keretei (állami ipartámogatás, hitelszabályozások, Magyar Államvasutak).

Nemzetiségi politikája a magyarosításban foglalható össze, kísérletet tett a nemzetiségek kiszorítására a politikai életből és a közigazgatásból. Az ő idejében elfogadott iskolatörvények is ebbe az irányba mutattak.

4

Ellentmondásos kormányzása, sok szövetségesének korrupciója és 1889. évi véderő-törvényjavaslat, amely – az újoncállítás korlátozásán keresztül szuverenitásvesztést jelentett volna – annyira aláásták tekintélyét, hogy a kitörő utcai tüntetések és a nagy elégedetlenség miatt távoznia kellett (bár azt a látszatot keltette, mintha az udvar mondatta volna le az emigrációban lévő Kossuth Lajos magyar állampolgársága miatti kiállításáért. A továbbiakban is pártja vezetői közé tartozott.

Politikai körökben „Generális”-ként emlegették.

Jegyzetek

- ↑ Budapest józsefvárosi polgári halotti anyakönyv, 1902. év, 864. folyószám (http://204.9.231.248/prod/?action=read&name=/004430005/004430005_00566.jpg&appid=wnbcff&hmac=18ce86dfd27734291f3de560cd)
Egyes források tévesen Gesztet jelölik meg születési helyként, azonban a geszti református anyakönyvben nem szerepel a keresztelési bejegyzése.
- ↑ Halálesete bejegyezve a Budapest VIII. ker. polgári halotti anyakönyv 864/1902. folyószáma alatt.

Forrás

- *Magyar életrajzi lexikon II. (L–Z)*. Főszerk. Kenyeres Ágnes. Budapest: Akadémiai. 1969. 869–870. o. Online hozzáférés (<http://mek.oszk.hu/00300/00355/html/ABC15363/15757.htm>)

Ajánlott irodalom

- Antal Géza: Koloman von Tisza. (Utrecht)
- Gratz Gusztáv: *Modern magyar államférfiak. Tisza Kálmán* In: Huszadik Század (1902)
- Vécsey Tamás: *Tisza Kálmán* (Celldömölk, 1931)
- M. Kondor Viktória: *Az 1875-ös pártfúzió* In. *Értekezések a történettudomány köréből* (Budapest, 1959)
- *Magyarország története III.* (Budapest, 1964)
- Mikszáth Kálmán: *Az én kortársaim* (Budapest, 1904)

Külső hivatkozások

- Síremléke és a Tisza család kriptájában, Geszten (<http://www.kosakaroly.hu/keptarak/tisza-kripta/geszt.html>)

Elődje: Széll Kálmán ideiglenesen	Magyarország pénzügyminisztere 1878	Utódja: Szapáry Gyula
Elődje: Szapáry Gyula	Magyarország pénzügyminisztere 1887-1889	Utódja: Wekerle Sándor
Elődje: Wenckheim Béla	Magyarország miniszterelnöke 1875–1890	Utódja: Szapáry Gyula

A Szabadelvű Párt elnökei

5

Előző elnök: {{{elozo}}}	Tisza Kálmán 1875. március 1. – 1875. október 20.	Következő elnök: {{{kovetkezo}}}
-----------------------------	---	-------------------------------------

A lap eredeti címe: „http://hu.wikipedia.org/wiki/Tisza_K%C3%A1lm%C3%A1n”

Kategóriák: [Határozati Párt-tagok](#) | [Balközép Párt-tagok](#) | [Szabadelvű Párt-tagok](#) | [MTA-tagok](#) | [Tisza család](#) | [A király személye körüli miniszterek](#) | [Magyarország pénzügyminiszterei](#) | [Magyarország miniszterelnökei](#) | [Országgyűlési képviselők \(Határozati Párt\)](#) | [Országgyűlési képviselők \(Balközép Párt\)](#) | [Országgyűlési képviselők \(Szabadelvű Párt\)](#) | [Országgyűlési képviselők \(1861\)](#) | [Országgyűlési képviselők \(1865–1869\)](#) | [Országgyűlési képviselők \(1869–1872\)](#) | [Országgyűlési képviselők \(1872–1875\)](#) | [Országgyűlési képviselők \(1875–1878\)](#) | [Országgyűlési képviselők \(1878–1881\)](#) | [Országgyűlési képviselők \(1881–1884\)](#) | [Országgyűlési képviselők \(1884–1887\)](#) | [Országgyűlési képviselők \(1887–1892\)](#) | [Országgyűlési képviselők \(1892–1896\)](#) | [Országgyűlési képviselők \(1896–1901\)](#)

- A lap utolsó módosítása: 2011. március 25., 08:32
- A lap szövege Creative Commons Nevezd meg! – Így add tovább! 3.0 licenc alatt van; egyes esetekben más módon is felhasználható. Részletekért lásd a felhasználási feltételeket.

Bauer Sándor

A Wikipédiából, a szabad enciklopédiából

Bauer Sándor (Budapest, Józsefváros, 1952. február 21. – Budapest, Angyalföld, 1969. január 23.^[1]) autószerelő-tanuló, a kommunista elnyomás mártírja. Az emberi jogok eltiprása és a kommunista önkény ellen való tiltakozás jeléül öngyilkosságot követett el.

Tartalomjegyzék

- 1 Élete
- 2 Jegyzetek
- 3 Források
- 4 Külső hivatkozások

Élete

Budapesten, a Józsefvárosban született 1952-ben, id. Bauer Sándor és Vác Augusztia gyermekeként. Akárcsak édesapja előző házasságából származó,

Budapest ostromakor hadifogságba esett és eltűnt bátyja, ő is a Sándor nevet kapta. 1956-ban sokként élte át Kacsóh Pongrácz úti lakásuk szétlövését. A szegedi erdészeti szakközépiskolába felvételizett, ám hiába teljesített jól, mégis egy párttitkár fiát részesítettek előnyben a felvételinél. Ekkor döbbsent rá, hogy a tehetség abban a rendszerben nem számít. Pártgarázsban dolgozó apja ipari szakiskolában iratta be, autószerelőnek adta. Az ifjú Sándor kiváltképp érdeklődött a történelem iránt, rengeteget olvasott, az AFIT-nál barátai és tanárai csodabogárnak tartották. A család Üllői út 167. szám alatti lakásának pincéjében ifjúsági klubot szervezett, ahol merész kijelentéseket tett a diktatúráról, s ismerőseit fegyveres ellenállásra ösztönözte. Eltökélte, hogy amíg teheti, küzdeni fog a zsarnokság és az elnyomók ellen.

Jan Palach tette nagy hatással volt rá, így benne is megérett az elhatározás. Megírta végrendeletét, búcsúlevelet hagyott hátra ismerőseinek. Vásznat csavart a testére, hogy az a benzint magábaszívja. Egy szatyrot telepakolt palackokkal, majd villamosra szállt és bement a Kálvin térre. Úgy gondolta, hogy déltájban a múzeumkert zsúfolásig tele lesz diákokkal, így sokan láthatják majd tettét. 1969. január 20-án egy óra után néhány perccel a Nemzeti Múzeum kertjében elővette a táskájába rejtett benzines palackot, lelocsolta, majd egy gyufa segítségével felgyújtotta magát. Miközben teste lángolt, két kis nemzeti színű zászlót lobogtatott. A Múzeumkertben hamarosan két-háromszáz ember gyűlt össze, az ott-tartózkodók közül egy orvostanhallgató, Bihari Sándor is próbálta megmenteni az életét.

Mikor a szemtanúk kérdőre vonták, hogy miért tette, azt válaszolta, hogy hazaszeretetből, tiltakozásból az orosz megszállók ellen, illetve Jan Palachra is hivatkozott: *„a cseh testvér is megtette”*.

Bauer Sándor emléktáblája a Nemzeti Múzeum lépcsőjénél

7

Bauer Sándort a testfelületének 15%-ára kiterjedő másod- és harmadfokú égési sérülésekkel szállították be a Központi Honvéd Kórház égési osztályára. A kórtermet rendőrök őrizték és csak szüleinek és nagybátyjának engedték meg hogy látogassák. Kihallgatása naponta több órán keresztül folyt, a rendőrség elkobozta szüleinek és barátainak írt búcsúlevelét.

A sajtó a következőket írta az esetről: *"Bauer Sándor 17 éves budapesti ipari tanuló, aki már 1967-ben, 15 éves korában sikertelen öngyilkosságot kísérelt meg, hétfőn a Nemzeti Múzeum kertjében ruháját leöntötte benzinnel, majd meggyújtotta, így módon öngyilkosságot kísérelt meg. Súlyos égési sebekkel szállították kórházba, állapota válságos."*

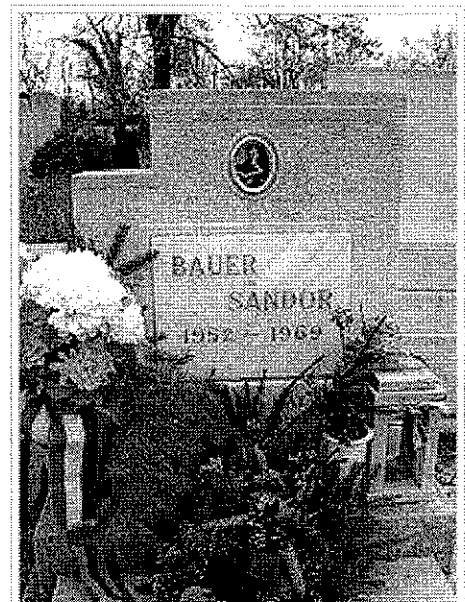
Január 22-én este hét órakor helyezték előzetes letartóztatásba a kórházi ágyán Bauer Sándort a következő indoklással: *„A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a nevezett január 20-án 13.00 és 14.00 óra között a fővárosban, a Múzeumkertben magát benzinnel leöntötte, és felgyújtotta, hogy így önkényes tűzhalált haljon. Ezzel az volt a célja, hogy így módon tiltakozzon a szovjet csapatok magyarországi tartózkodása ellen, illetve tiltakozásra másokat is felhívjon. Az eddigi meghallgatott tanúk vallomásából az is megállapítható, hogy a nevezett barátai és ismerősei körében a Magyarországon állomásozó szovjet csapatokra, továbbá a Magyar Szocialista Munkás Párt és a Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormányra gyalázó kijelentéseket tett. Ezt a felfogását széles körben terjesztette. Nevezett ügyében a fentiek szerint határoztam, mert szabadon hagyása esetén tartani lehetne attól, hogy az általa megkísérelt büntettet végrehajtaná, vagy egészségi állapotában kárt tehetne, illetve szabadlábban hagyása a köznyugalmat zavarná. Továbbá alaposan tartani kell attól, hogy szabadlábban való hagyása esetén a még fel nem derített és ki nem hallgatott személyekkel összebeszélve a büntett felderítését nehezítené."* Édesapjával iratták alá a jegyzőkönyvet.

Bauer Sándor életét nem tudták megmenteni, január 23-án, a Honvéd Kórházban elhunyt.

Búcsúleveleiben barátjának, Sajbán Miklósnak így írt: *„... Prágában...tűzhalált választott egy fiatal, tiltakozásul Csehszlovákia orosz megszállása ellen...".* Osztálytársának, Szilágyi Jánosnak ezeket a sorokat írta: *„...Azt üzenem, eszme nélkül nem él, csak létezik az ember... Tűzhalált halok, akár csak az a csehszlovák fiatal, aki 19-én gyújtotta fel magát, így tiltakozva az orosz megszállás ellen."* Szüleinek is hagyott egy búcsúlevelet: *... "szeretnék élni, de most szénné égett holt testemre van szüksége a nemzetnek."*

A sajtó öngyilkosságnak próbálta beállítani a tettét, a temetés időpontját a rendőrség határozta meg. 1969. január 28-án, 9 órakor a Rákoskeresztúri új köztemetőben helyezték örök nyugalomra, szűk családi körben.

Dr. Tihanyi Sándor rendőrezredes, a Budapesti Rendőr-főkapitányság első helyettese azt a javaslatot tette a Fővárosi Temetkezési Intézet igazgatósági vezetőjének, hogy a Temetkezési Vállalat részéről megbízható személyek végezzék el a szertartást, valamint a hivatásos búcsúztató csak nagyon rövid beszédet mondjon, melynek a szövegét is előírták. A temetést operatív tisztek felügyelték Főkapitányság részéről. Bauer Sándor barátait, osztálytársait, tanárait nem értesítették a temetés időpontjáról, titoktartási nyilatkozatot írtak alá a szülőkkel, így a közvetlen hozzátartozókön kívül más nem is értesült haláláról és temetéséről. A temetőbe titkosrendőröket küldtek, arra az esetre ha valaki mégis érdeklődne a szertartás felől, akkor ők adjanak

Bauer Sándor sírja. Budapest-Rákospalotai temető.

"felvilágosítást". A temetésre vonatkozó intézkedéseket a politikai rendőrség hét pontban dolgozta ki, ezekből az egyik a következő volt: „*Január 27-én, 11 órakor a szülőkkel megbeszélést tartottunk a körülmények tisztázása céljából. Amennyiben speciális kívánságuk, kérésük merülne fel, azt azzal a feltétellel fogadjuk el, hogy a temetés csak zárt, szűk körben történhet. Amennyiben a halott elhamvasztását kérnék, úgy ezt elősegítjük, miután a továbbiak szempontjából politikailag előnyös.*”

Bauer Sándor tettét és halálának hírért csak 1969. február 5-én hozták nyilvánosságra. (Részletes összefoglaló jelentés az eset körülményeiről 1969. január 31-én készült.)

Később eljárást indítottak Bauer Sándor barátai, Berger István és Sabján Miklós ellen. A hónapokon át tartó faggatózás 1969. március 17-ig tartott, ekkor szüntették meg az eljárást. „Bejelentési kötelezettség elmulasztása” miatt figyelmeztetésben részesítették őket. A Bauer Sándor elleni vizsgálat 1969. március 19-én került lezárásra, sírját még több éven keresztül figyelték.

Édesanyja, Vác Augusztina 2000. május 29-én elhunyt, nem érthette meg fia emléktáblájának 2001. október 17-én történt felavatását a Nemzeti Múzeum lépcsőjénél.

Jegyzetek

- ↑ Halálesete bejegyzve a Budapest XIII. ker. polgári halotti anyakönyv 201/1969. folyószáma alatt.

Források

- Szájer József: Bauer Sándor emlékezete (http://franka-egom.ofm.hu/irattar/irasok_gondolatok/konyvismertetesek/konyvek_4/ujtag_2001_nov_9.htm)
- Snée Péter: A magyar Jan Palach emléke - Velünk marad a szégyen. Magyar Nemzet, 2000. június 19. (7. oldal)

Külső hivatkozások

- Eleven fáklyák üzenete (<http://www.titokzatos.eoldal.hu/cikkek/nemzetek-es-hosok/eleven-faklyak-uzenete>)
- Terrorhaza.hu - Bauer Sándor (http://www.terrorhaza.hu/muzeum/kozszojalat/bauer_sandor_1952_1969.html)
- Emlékezés Bauer Sándor halálának 40. évfordulóján (http://bp.fidelitas.hu/index.php?option=com_content&task=view&id=244)
- http://bocs.hu/enapon.php?&t=/fdk/minden_ma.php?d=457&
- Bauer Sándor sírja a Rákospalotai temetőben (http://www.agt.bme.hu/staff_h/varga/foto/temeto/bauer-s.html)

A lap eredeti címe: „http://hu.wikipedia.org/wiki/Bauer_S%C3%A1ndor”

Kategóriák: [A kommunizmus üldözöttei Magyarországon](#) | [Öngyilkos személyek](#)

- A lap utolsó módosítása: 2011. február 16., 23:08
- A lap szövege Creative Commons Nevezd meg! – Így add tovább! 3.0 licenc alatt van; egyes esetekben más módon is felhasználható. Részletekért lásd a felhasználási feltételeket.